

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobce: **J. N.**, zast. I. N., bytem tamtéž, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha 2, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 5. 2016, č. j. MPSV-2016/44580-924/5, sp. zn. SZ/MPSV-2016/44580-924,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Dne 22. 2. 2016 vydal Úřad práce ČR – krajská pobočka ve Zlíně rozhodnutí č. j. 3888/2016/HOL, jímž snížil žalobci příspěvek na péči z částky 4.000 Kč na částku 800 Kč ode dne 1. 3. 2016.

Proti rozhodnutí podal žalobce odvolání, o němž rozhodl žalovaný dne 10. 5. 2016, č. j. MPSV-2016/44580-924/5, sp. zn. SZ/MPSV-2016/44580-924, a to tak, že odvolání zamítl a uvedené rozhodnutí potvrdil.

Ve včas podané žalobě brojil žalobce proti rozhodnutí žalovaného, posudky OSSZ v Kroměříži ze dne 22. 1. 2016 a MPSV Brno ze dne 20. 4. 2016, na jejichž základě bylo ve věci rozhodnuto, považoval za neúplné a nepřesvědčivé, protože posudkoví lékaři se

dostatečně nevypořádali se zjištěním psychologa PhDr. J. R. v jeho nálezu ze dne 16. 4. 2016, v němž uvedl, že žalobce není orientován časem, dále, že jeho výkony v kognitivních úlohách se nachází v pásmu defektu, je postiženo myšlení, chápání vztahů, porozumění událostem a situacím. Výraznější je postižení i ve složce paměti jak ve vizuální, tak ve verbální, porucha všípivosti a vybavenosti, výkony jsou v těžším defektu. Psycholog shrnul, že se u žalobce jedná o reziduální organický psychosyndrom s poruchami myšlení paměti a efektivity, celková deteriorace osobnosti, výkony jsou na úrovni demence. Za této situace je těžko představitelné, že by byl schopen samostatně zvládat základní životní potřebu – orientaci. Navrhl proto, aby rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno a věc vrácena správnímu orgánu k dalšímu řízení.

Žalovaný v písemném vyjádření ze dne 16. 9. 2016 navrhl zamítnutí předmětné žaloby. Popsal genezi hodnocení zdravotního stavu žalobce a jeho schopnosti zvládat/nezvládat základní životní potřeby. Obsah odůvodnění opřel o posudek PK MPSV ČR v Brně ze dne 20. 4. 2016. Jednání posudkové komise nebyl sice žalobce přítomen, posudkové komisi bylo dne 18. 4. 2016 doručeno nové psychologické vyšetření žalobce ze dne 16. 4. 2016, které bylo vyhodnoceno. Posudková komise prostudovala podkladovou dokumentaci, která byla dostatečná k projednání v nepřítomnosti a k přijetí posudkového závěru, dle kterého z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyžaduje posuzovaný každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby ve čtyřech základních životních potřebách – komunikace, péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost, jedná se o osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I. – lehká závislost.

Žalobce brojil proti neúplnosti a nepřesvědčivosti posudku OSSZ v Kroměříži i PK MPSV ČR v Brně, s čímž se žalovaný neztotožnil, neboť posudková komise zhodnotila i zprávu psychologa PhDr. J. R. ze dne 16. 4. 2016, popisující komunikační znevýhodnění a dovednosti. Posudkové zhodnocení je obsáhlé a konkrétní, minimalisticky obsahuje medicínskou rétoriku. Je zhodnocen zdravotní stav posuzovaného, dopad funkčních potíží na jeho potřeby, bylo provedeno vyhodnocení všemi deseti základních životních potřeb.

Dále upozornila na to, že žalobce v odvolání poukázal na nezvládání základní životní potřeby – komunikace, nikoliv orientace, kterou namítá teprve až v žalobě. Pokud se týká komunikace, uvedla PK MPSV ČR, že dle neurologického vyšetření je dlouhodobě přítomna minimální expresivní dysfasie – tj. žalobce má částečné vyjadřovací potíže, ale nejedná se o ztrátu nebo těžké narušení komunikačních schopností, schopnost porozumění řeči je zachována, schopnost čtení v rozsahu zprávy je zachována, schopnost psaní dle nově doloženého psychologického vyšetření není adekvátní. Narušení komunikačních schopností v rámci epileptického záchvatu není stavem trvalým, ani dlouhodobým. Posudková komise shledala podklad pro nezvládání v oblasti komunikace pouze pro písemný projev. Lékařská zpráva psychologa PhDr. J. R. ze dne 16. 4. 2016 byla vyhodnocena tak, že sice u posuzovaného je výraznější postižení i ve složce paměti, jak ve vizuální, tak verbální, porucha všípivosti a vybavenosti, výkony jsou v těžším defektu. Psycholog shrnul, že se u žalobce jedná o reziduální organický psychosyndrom s poruchami myšlení, paměti a afektivity, celková deteriorace osobnosti, výkony jsou na úrovni demence. Lékař proto vyslovil názor, že není schopen žalobce samostatně zvládat základní životní potřebu – orientaci. Posudková komise MPSV ČR uvedenou lékařskou zprávu zhodnotila v souladu s posudkovými kritérii i v kontextu s dalšími lékařskými nálezy, které byly v předmětném posudku citovány a s názorem psychologa PhDr. J. R. se neztotožnila, neboť žalobce je orientován všemi kvalitami, je schopen pochopit kdo je, kde se nachází a v jaké době se nachází. Nesdělení konkrétního data nelze považovat za ztrátu orientace časem, ve svém zavedeném

denním stereotypu ví, jaký je časový rozvrh, kdy jsou oblíbené pořady v TV, bez ohledu na nutnost znát konkrétní datum, které je schopen zjistit v kalendáři, sledování kalendáře je schopen. Je schopen se orientovat v přirozeném prostředí, v běžných situacích. Případné narušení schopnosti orientace v době epileptického záchvatu a bezprostřední následné době má přechodný charakter a nelze jej považovat za dlouhodobou nebo trvalou ztrátu nebo těžké narušení schopnosti orientace. Schopnost zachovalé orientace potvrdilo i vyšetření z rehabilitačního ústavu z roku 2005, tedy v době předchozího hodnocení (do roku 2013), kdy byla schopnost orientace hodnocena jako nezvládnutá přesto, že vyšetření prokazovalo její zachovalou schopnost. Vzhledem k tomu, že nutnost potřeby pomoci v rámci základní životní potřeby – orientace musí být každodenní a opakovaná, vyskytuje-li se především v době epileptického záchvatu a bezprostředně následné době, má přechodný charakter a nelze ji proto považovat za dlouhodobou nebo trvalou ztrátu orientace nebo těžké narušení schopnosti orientace.

Žalobcův názor, že jeho výkony jsou horší než v roce 2008, kdy mu byl příspěvek na péči ve druhém stupni přiznán, byl vyvrácen názorem žalovaného, že posouzení stupně závislosti je individualizované, při kontrolním posouzení se ověřuje, zda a jak se zdravotní stav změnil. Pokud došlo ke zlepšení nebo stabilizaci ať vlivem léčby zákroku či rehabilitací, stupeň závislosti se snižuje. Žalobcův zdravotní stav byl posuzován opakovaně, kritéria jeho hodnocení mj. byla dána i vlivem novelizace zákona o sociálních službách.

Žalobce tvrdil, že není orientován časem trvale, každodenně, není schopen se orientovat mimo své obydlí, že nemá přiměřené duševní kompetence, není schopen se přiměřeně orientovat v obvyklých situacích a přiměřeně v nich reagovat. V tomto bodě žalovaný uvedl, že potřeba dohledu pečující osoby při návštěvě lékaře, obchodu, úřadu, příbuzných, atd. se hodnotí v rámci základní životní potřeby – osobní aktivity a byla posudkovou komisí žalobci uznána za nezvládanou. Vzhledem k tomu, že epileptické záchvaty, jak zjistila PK MPSV se dostavují 1x až 2x do měsíce, což není každodenní opakovaný zdravotní stav, který by vyžadoval každodenní a opakovanou péči. Dle vyjádření posudkové komise mimo situace epileptických záchvatů je schopen se orientovat ve svém přirozeném prostředí, je schopen se orientovat v běžných situacích, což znamená, že nejde o potřebu každodenní péče.

Ze shora uvedených důvodů navrhl žalovaný zamítnutí žaloby v celém rozsahu.

Z připojeného správního spisu soud zjistil, že řízení ve věci opětovného posouzení nároku a výše příspěvku na péči bylo zahájeno z moci úřední oznámením úřadu práce ze dne 4. 12. 2015, č. j. 25570/2015/HOL, sp. zn. SZ/262410/2012/AIS-SSL ve věci opětovného posouzení nároku a výše dávky – příspěvek na péči. Sociální šetření pro účely předmětného řízení bylo provedeno dne 5. 1. 2016, poté postoupeno se žádostí o posouzení stupně závislosti OSSZ Kroměříž. Lékař OSSZ Kroměříž dne 22. 1. 2016 vyhodnotil zdravotní dokumentaci ošetřujícího lékaře, zohlednil i provedené sociální šetření a zjistil, že byť u posuzovaného se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, tento je stabilizovaný, vzhledem k délce od poranění hlavy se kognitivní funkce zlepšily natolik, že je schopen pochopit nutnost vykonávat základní životní potřeby, schopen dodržovat základní sociální funkce, exekutivní s dohledem a pomocí manželky. Pomoc a péči potřebuje při třech základních životních potřebách, tj. péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost. Posudkový závěr zněl, že jde o osobu starší 18 let věku, která se podle § 8 odst. 2 písm. a) zákona č. 108/2006 Sb., v platném znění, považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I. (lehká závislost). Žalobce byl vyrozuměn o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí v předmětné věci, na což nereagoval, úřad práce poté vydal dne 22. 2. 2016

rozhodnutí, č. j. 3888/2016/HOL, sp. zn. SZ/262410/2012/AIS-SSL, jímž ode dne 1. 3. 2016 snížil žalobci příspěvek na péči z částky 4.000 Kč na 800 Kč. Proti rozhodnutí podal žalobce odvolání. V odvolacím řízení byl vypracován posudek PK MPSV ČR ze dne 20. 4. 2016, v komisi zasedala odborná lékařka neuroložka. Hodnocení zdravotního stavu žalobce a schopnost a jeho schopnost zvládat/nezvládat základní životní potřeby byla vyhodnocena v jeho nepřítomnosti. Posudková komise vycházela ze shodných podkladů jako lékař OSSZ v Kroměříži, vyhodnotila zprávu praktické lékařky MUDr. Z. ze dne 4. 11. 2015, neurologické vyšetření MUDr. M. ze dne 20. 8. 2015, psychologické vyšetření PhDr. J. R. ze dne 16. 4. 2016, záznam rehabilitační hospitalizace Hrabyně z roku 2005 a zohlednila i sociální šetření ze dne 5. 1. 2016. Dle provedeného zhodnocení posuzovaný není schopen zvládat nebo zvládá s pomocí či dohledem fyzické osoby komunikaci, péči o zdraví, osobní aktivity a péči o domácnost. Pokud se týká orientace, je orientován všemi kvalitami, je schopen pochopit kdo je, kde se nachází a v jaké době se nachází. Nesdělení konkrétního data nelze považovat za ztrátu orientace časem, ve svém zavedeném denním stereotypu ví, jaký je časový rozvrh, kdy jsou oblíbené pořady v TV bez ohledu nutnost znát konkrétní datum, které je schopen zjistit v kalendáři – sledování kalendáře je schopen. Je schopen se orientovat ve svém přirozeném prostředí, je schopen se orientovat v běžných situacích. Schopnost zachovalé orientace potvrzuje i neurologické vyšetření. Pokud uvedená schopnost je narušena v době epileptického záchvatu a bezprostřední následné doby, jedná se o přechodný charakter, který nelze považovat za dlouhodobou nebo trvalou ztrátu nebo těžké narušení schopnosti orientace. Na základě zjištěných skutečností zaujala PK MPSV ČR názor, že se nejedná o osobu starší 18 let věku, která by podle § 8 odst. 2 písm. b), c) nebo d) zákona č. 108/2006 Sb., ve znění zákona č. 366/2011 Sb. byla považována za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II., III., IV., ale jde o osobu starší 18 let věku, která se podle § 8 odst. 2 písm. a) citovaných zákonů považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I. (lehká závislost), neboť není schopna zvládat 3 nebo 4 základní životní potřeby.

Právní posouzení:

Krajský soud se zabýval žalobními námitkami v rozsahu tak, jak byly žalobcem předneseny a v jakém je povinen napadané rozhodnutí přezkoumat (§ 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále též „s.ř.s.“).

Vzhledem ke splnění zákonných podmínek dle § 51 odst. 1 s.ř.s. bylo rozhodnuto ve věci bez nařízení jednání.

Žaloba není důvodná.

Rozhodnutí žalovaného jako celek je srozumitelné, je z něj patrné jak o věcných otázkách uvažil, odůvodnění je v souladu s výrokovou částí rozsudku. Námitky žalobce – namítané nesprávné posouzení funkční schopnosti žalobce nutné pro zvládání základních životních potřeb nebylo potvrzeno. Podstata celé argumentace posuzovaného je postavena na výtkách vůči tomu, jak žalovaný vyhodnotil naplnění definičních znaků zvládání některých základních životních potřeb žalobce, konkrétně oblékání a obouvání, stravování, tělesnou hygienu. Podle názoru jmenovaného byly naplněny podmínky ust. § 8 odst. 1 písm. c) zákona o sociálních službách, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopen zvládat šest nebo sedm základních životních potřeb; případně jsou naplněny podmínky ust. § 8 odst. 1 písm. d) citovaného zákona, neboť z důvodu dlouhodobě

nepříznivého zdravotního stavu není schopen zvládat osm nebo devět základních životních potřeb. Soud však tyto výhrady neshledal opodstatněnými.

Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. platí, že při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu; z tohoto důvodu bylo nezbytné posoudit zdravotní stav žalobce k datu vydání žalovaného rozhodnutí, tj. ke dni 10. 5. 2016.

S odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu, např. rozsudek ze dne 23. 4. 2015, č. j. 3 Ads 69/2014-50, www.nssoud.cz, „... v případě soudního přezkumu zdravotního stavu osob se rozhodnutí soudu opírá především o odborné, lékařské posouzení. Posouzení zdravotního stavu je věcí odborně medicínskou, k níž nemá soud potřebné odborné znalosti, a proto se vždy obrací k orgánům, které jimi disponují, aby se k těmto otázkám vyjádřily. Podle § 4 odst. 2 zákona č. 581/1992 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, Ministerstvo práce a sociálních věcí posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Výsledný posudek je tedy v přezkumném soudním řízení stěžejním důkazem, na který je soud při nedostatku odborné erudice odkázán, a proto je zapotřebí klást zvýšený důraz na jeho jednoznačnost, určitost, úplnost a přesvědčivost (srov. rozsudek NSS ze dne 30. 1. 2004, č. j. 5 Ads 34/2003-82, publikovaný pod č. 526/2005 Sb., NSS).“

Ačkoliv soud nezlehčuje vážnost zdravotních komplikací žalobce, je přesto toho názoru, že jeho pochybnosti o hodnocení kritérií dalších základních potřeb, tj. orientace, neobstojí. Na rozdíl od žalobce je soud přesvědčen, že posudek PK MPSV ČR v Brně ze dne 20. 4. 2016 je dostatečně přesvědčivý a úplný. Správní orgán sice nemůže bez dalšího převzít závěr posudkové komise jako pravdivý aniž by se úplností a přesvědčivostí jejího posouzení nezabýval, nicméně způsob jakým byl posudek vyhodnocen, zakládá důvod v objektivním posouzení věci. Základním předpokladem pro to, aby správní orgán mohl vyhodnotit objektivitu, přesvědčivost a úplnost předloženého posudku je přezkoumatelnost posudku vzhledem k jeho zákonem stanoveným podkladům vymezeným v § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách. Správní orgán musí tedy vycházet z posudku, který obsahuje nejen výrok, ale který musí být řádně a přesvědčivě odůvodněn s odkazem na doložený nálezků lékařů specialistů, výsledek sociálního šetření, výsledek funkčních vyšetření, případně i objektivního vyšetření posuzovaného (srov. např. rozsudek NSS ze dne 30. 9. 2009, č. j. 4 Ads 50/2009-63, www.nssoud.cz). K závěrům o objektivitě a přesvědčivosti posudku správní orgán tedy může dospět jen tehdy, pokud se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především pak s těmi, které namítá účastník řízení uplatňující nárok na příspěvek na péči.

Žalobce citovaný posudek PK MPSV ČR v Brně zpochybňuje (taktéž i posudek OSSZ Kroměříž ze dne 22. 1. 2016), když poukazuje na zjevné limity vyplývající z jeho zdravotního stavu, pro které neměly být mimo přiznané omezení v dalších potřebách zvládané i další základní životní potřeby, sice orientace, v odvolání uvádí komunikace. Pokud namítl, že žalovaný nedostatečně zjistil jeho zdravotní stav, že rozhodnutí nekoresponduje s jeho současným zdravotním stavem a předloženou lékařskou dokumentací, konkrétně lékařskou zprávou psychologa PhDr. J. R. ze dne 16. 4. 2016, že posudková komise nepostupovala správně při zhodnocení jeho schopností zvládat úkony základní životní potřeby v rozsahu jím přednesených, soud se s těmito námitkami nemohl ztotožnit. Z rozhodnutí žalovaného je nepochybné, že žalovaný v rozhodnutí stejně jako PK MPSV ČR v Brně ve svém posudku se

zabýval všemi odvolacími námitkami, které byly vyhodnoceny z hlediska § 9 odst. 1 zákona o sociálních službách. Co se týče vlastního hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby, z posudkového závěru posudkové komise i z rozhodnutí žalovaného je zcela zřejmé, z jakých důvodů nebyla závislost žalobce u sporných základních životních potřeb uznána a z jakých důvodů se posudková komise neodchýlila od posudkového závěru OSSZ Kroměříž. Soud opakovaně zdůrazňuje, že žalobce v odvolání namítal nezvládání základní životní potřeby komunikace, nikoliv orientace, kterou namítá až v žalobě. Nicméně posudková komise hodnotila všechny základní životní potřeby, ke komunikaci uvedla, že dle neurologického vyšetření je dlouhodobě přítomna minimální expresivní dysfasie, tj. žalobce má částečné vyjadřovací potíže, ale nejedná se o ztrátu nebo těžké narušení komunikačních schopností, schopnost porozumění řeči je zachována, schopnost čtení v rozsahu zprávy je zachována, schopnost psaní dle nově doloženého psychologického vyšetření není adekvátní. Narušení komunikačních schopností v rámci epileptického záchvatu není stavem trvalým, ani dlouhodobým, jedná se o situaci, která nastává v četnosti 1x až 2x za měsíc a je přechodného charakteru. V oblasti komunikace má posuzovaný potíže pouze pro písemný projev.

Pokud se týká schopnosti orientace, tato oblast byla rovněž podrobně zhodnocena tak, jak vyplývá z odůvodnění soudního rozhodnutí (viz výše). Žalobce je osoba ve věku 50 let po kraniocerebrálním poranění v roce 2004 s reziduální zcela frustní pravostrannou hemiparézou – spíše jen reflexologický nález, dle neurologického vyšetření je schopen chůze i bez opory hole, chůze je lehce spasticko paretická. Dále po KC poranění rezultuje organický psychosyndrom těžkého stupně – poruchy myšlení a paměti spadají do pásma defektu, celkově je zpomaleno psychomotorické tempo, zhoršeny paměťové schopnosti, orientace všemi kvalitami zůstává zachována. Posudková komise z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu shledala, že žalobce nezvládá nebo zvládá s pomocí či dohledem základní životní potřeby – komunikace, péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost. Jedná se proto o závislost na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I. – lehká závislost.

Základním principem hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby je hodnocení funkčního dopadu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na schopnost zvládat základní životní potřeby podle aktivit vyjmenovaných v příloze č. 1 k vyhlášce č. 505/2006 Sb., v platném znění. Zdravotní stav jmenovaného byl posouzen v souladu se zákonem č. 366/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, zákon o sociálních službách, zákon č. 117/1995 Sb., o státní podpoře, ve znění pozdějších předpisů a další související zákony. Při hodnocení napadeného rozhodnutí žalovaného jakož i procesu, který mu předcházel, dospěl soud k závěru, že žalovaný postupoval důsledně, vzhledem k charakteru a rozsahu postižení posuzovaného objektivně a podrobně byl zhodnocen funkční dopad dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na schopnost zvládat vymezené základní životní potřeby. Závěry, které žalovaný učinil na základě použitých podkladů, jsou natolik přesvědčivě odůvodněné, že zjištění zdravotního stavu a jeho funkčních důsledků i postup ze strany žalovaného v předmětné věci nevyvolává pochybnosti o objektivním posouzení věci.

Bylo-li tedy prokázáno, že se nejedná o osobu, která se podle § 8 odst. 2 písm. b), c) a d) zákona o sociálních službách považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II., III., IV., nýbrž se jedná o osobu, která podle § 8 odst. 2 písm. a) citovaného zákona se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I. (lehká závislost), nelze jinak než uzavřít, že k uvedenému dni vydání přezkoumávaného rozhodnutí žalovaný po stránce skutkové i právní se nedopustil konkrétního pochybení. Soud proto žalobu jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s.ř.s.).

Žalobce ve věci samé nebyl úspěšný, žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, soud proto rozhodl tak, že žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení (§ 60 odst. 1, 2 s.ř.s.).

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Brně dne 31. července 2017

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová